

отъ таѣхъ движимѣхъ массѣхъ воднѣхъ и подѣ неѣхъ стои совершенно³ спокойно, ако само не духа вѣтрѣ. Таковымъ образомъ морскы-тѣ теченія приличать на исполинскы рѣкы; тиѣ ся отличавать главно отъ обыкновенны-тѣхъ рѣкы съ това, че за маткѣхъ на теченіе-то имѣ служи не твърда земя, а такожде вода. Вода-та въ морскы-тѣхъ теченія ся движе съ бързотѣ по 1 $\frac{1}{2}$ миля и повече въ часѣ.

Морскы-тѣхъ теченія происходятъ отъ това, че слънце-то нагрѣва водѣхъ-тѣхъ подѣ экватора повече, нежели при полюсы-тѣхъ. Движеніе-то на водѣхъ-тѣхъ въ океаны-тѣхъ трѣбваше да става, както движеніе-то на водѣхъ-тѣхъ въ единѣхъ сѣждѣ, кога го нагрѣваме само отъ единѣхъ странѣхъ. Именно, вода-та въ сѣжда, кога го нагрѣваме само отъ единѣхъ странѣхъ, ще върви все къмъ единѣхъ странѣхъ, отъ нагрѣваемѣхъ-тѣхъ къмъ отсрѣщнѣхъ-тѣхъ ъ, при отсрѣщнѣхъ-тѣхъ странѣхъ тя ще ся спустне къмъ дъно-то, по дъно-то ще прѣмине пакъ къмъ нагрѣваемѣхъ-тѣхъ странѣхъ, тамъ ще ся издигне на горѣ и т. п. н. Така сѣщо трѣбваше да ся движе вода-та и въ океана: подѣ экватора вода-та, като ся нагрѣва отъ слънце-то и ся издига на горѣ, трѣбваше постепенно да прѣминува отъ экватора къмъ полюсы-тѣхъ, часть къмъ сѣверный, часть къмъ южный полюсъ, а отъ полюсы-тѣхъ да тече изодолѣ къмъ экватора, тукъ пакъ да ся издига и т. п. т. Но материцы-тѣхъ и движеніе-то земно около ось-тѣхъ значительно измѣнявать теченіе-то на водѣхъ-тѣхъ; вода-та въ океана ся движе не само отъ экватора къмъ полюсы-ты и отъ полюсы-тѣхъ къмъ экватора, но и по много други посокы. Съ единѣхъ рѣчь има много теченія. Найзабѣлѣжителны-тѣхъ отъ нихъ ся